

BESZÉDES ISTVÁN
Boldog Butélia

*Ha a képzelet tárgyát
bevitted a kovácsműhely
koromfekete falai közé, finom
kis üvegcese alakját ölti magára
a kékes idomvasak, rozsdavérrel
festett üllők, fogók, zsíros fújtatók,
kormos pörölyök, kalapácsok között.*

*Felkapod akkor, s átfutsz vele
az üvegfűvóüzembe, de mire odaérsz,
ütésre váró, izzó vasdarab
még minden lehet belőle, de itt,
a kvarchomokos huták között
kis üvegcese, csipőben bő demizson,
boldog butélia már sose lesz.*

Posztumusz

Ellenére van a pasztörizálás

*Az ébredés elköveti azt a hibát,
hogy bejár éjjelente a fényes kenyérgyárba,
ahol éhes pékek gyúrják, hengerítik
a holnap zsömléit, a fogyó hold sugarát
– mindenik szája bevarrva:
most az üzem főnöke a varga.*

*Az ébredés gyakran a nyomdába is betér,
mikor az álmatlanság már a holnapi napilap
levonata felett virraszt, újság akkor
már verset nem hoz, s az olvasztóból
az eldobott sorok gőze felszáll – soröntő sziszeg,
éget a betű, mettőr tapogat, akár a vakond,
szemhéját lefogja cérna.*

*A versnek immár nem hisz a foltszabó,
az ártatlanság nem hisz a hírnek,
az ártatlanság nevelőapja a varga,
az ártatlanság szeméremajkai bevarrva.*

*Nem olyan messze a tejüzem.
Az ébredésnek ellenére a pasztörizálás.
Évek óta keveset alszik, a feje fáj, hiába
hogy a természetgyógyásszá lett patkolókovács
nittel e fényes koponyát, melyen a sebeket
szemérmes szegecselt cinklemez takarja.*

*Amilyen ez a háború – gondolja, – soha nem jut el
a harcig, s hiába várni azt is, hogy a tej fehér
zászlaja megalszik.*